

*ЗАКЛАД ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ (ЯСЛА-САДОК) №1 «ДЗВІНОЧОК»
САРНЕНСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ*

*Родинне свято:
«Ми патріоти своєї країни,
гордо яку зовемо Україна!»*

*Підготувала
Кер. Музичний
Пупко Н.А*

Сарни 2025

Мета: донести до дітей та батьків красу і багатство України, її мови, символів, традицій; формувати розуміння того, що наша спадщина - це скарб, без якого не може існувати ні народ, ні Україна як держава, розвивати вміння співати без крику та напруження, артистичні здібності, вміння декламувати вірші, ритмічно рухатися під музику; виховувати почуття любові до рідної мови, рідного краю, його традицій, бажання берегти свою національну культуру, бути патріотами своєї держави.

Обладнання і матеріали:

Скриня, шаровари, черевички, книжка, шапка, калина, шаблі, смочок, музичний центр, ноти, аудіо матеріали.

«Чорна гречка білі кінці»

«Діти України» муз. і сл.. Ю. Михайленко

«Шевчик» муз. і сл.. В. Верховинця

«Ой у лузі»

«Ой є в лісі калина»

«Мова»

«Опаньки»

Хід розваги

Діти під пісню « Чорна гречка білі кінці» заходять до зали і зупиняються півколом

Ведуча:

Шановні батьки та діти! Запрошуємо вас до нашої господи - на сіль, хліб, на щире слово, бесіду мудру, на наше свято. Сьогодні ми поговоримо про нашу Україну, її мову, символи, фольклорну спадщину.

Ведуча: Хто ти хлопчику маленький?

Хлопчик:

Син я України неньки

Українцем я зовуся, і тою назвою горджуся.

Ведуча: А по чім тебе впізнаю?

Хлопчик:

По вкраїнському звичаю.

В мене вдача щира й сміла,

І відвага духа й тіла,

І душа в мене здорова,

Українська в мене мова!

Ведуча: Хто ти дівчинко маленька?

Дівчинка:

Доня України –неньки

Українкою зовуся

Своєю назвою горджуся.

Ведуча:

Хто ви хлопчики й дівчатка?

Діти: (разом)

Українські ми малята.
Гарно вміємо співати
Україну прославляти.

Пісня: «Діти України»
Сідають на місця

Ведуча: Наш рідний край - Україну не можна уявити без ніжної калини,
вишитих рушників, без гарної української пісні, (*Чути спів здаля*) Чуєте, яка
гарна пісня, це хто ж до нас поспішає

Заходить Бабуся

Бабуся
Добрий день,
мої малята чепурненькі,
І біляві, і чорняві, і руденькі,
І великі, і маленькі,
І вертляві, і тихенькі!
Радю вас я тут вітаю,
Всім здоров'ячка бажаю.

Привітно всміхаючись дітям, Бабуся сідає на лаву й розправляє фартуха на колінах.

Ведуча:

Добрий день, Бабусю. Ви знаєте, що прийшли до нас на свято?

Бабуся.

Люблю рідну Україну,
Край наш веселковий,
Люблю нашу мелодійну
Українську мову.
Люблю наших діточок,
Українців зроду,
І шаную добре слово
Нашого народу.

Звісно я знаю, що у вас сьогодні свято, бачу, що зібралася велика ваша
родина, тому й завітала до вас на свято.

Ведуча: і ми дуже цьому раді.

Україна зараз переживає нелегкі часи, тому сьогодні, як ніколи, потрібно
знати своє коріння, історію, звичаї, традиції, обряди, спілкуватися рідною
мовою, яку тепер знають по всьому світу. Наші батьки та діти також знають
дуже багато про свою країну. Ось послухай, які вірші вони підготували.

Ведуча:

Живуть тут люди
Добрі, працьовиті.
І скажу до речі,
Ще й талановиті.

діти по строчці:

-Землю засівають
-І пісні співають
-На бандурі грають
-І вірші складають.

-Про ліси і гори
-І про синє море,
-Про людей і квіти...

Ведуча: То скажіть же діти,
Що це за країна ?

Діти (разом) Наша славна Україна!

Різні в світі є країни,
Різні люди є у світі.
Різні гори, полонини,
Різні трави, різні квіти.

Є з усіх одна країна,
Найрідніша нам усім.
То- прекрасна Україна
Нашого народу дім.

Там шумлять степи безкраї,
Наче вміють говорити,
Там ясніше сонце сяє,
Там солодше пахнуть квіти.

Різні в світі є країни,
Гарні є і є багаті,
Та найкраще в Україні,
Та найкраще в рідній хаті.

Як ти любиш Україну

— Як ти любиш Україну,
Мій маленький сину?
— **Нашу рідну Україну**
Люблю без упину!
— **З Україною нікого**
В світі не боюся.
І щоранку я до Бога
За неї молюся.
Щоб була щаслива, дуже,
Щоб була багата.
Я люблю її так дуже,
Як маму і тата.

Ліна Костенко. Усе моє, що зветься Україна (мама)

Буває, часом спіпну від краси.
Спинюсь, не тямлю, що воно за диво,-
оці степи, це небо, ці ліси,
усе так гарно, чисто, незрадливо,
усе як є - дорога, явори,
усе моє, все зветься - Україна.
Така краса, висока і нетлінна,
що хоч спинись і з Богом говори.

мама "Любіть Україну", Володимир Сосюра

Любіть Україну, як сонце, любіть,
як вітер, і трави, і води...
В годину щасливу і в радості мить,
любіть у годину негоди.

Любіть Україну у сні й наяву,
вишневу свою Україну,
красу її, вічно живу і нову,
і мову її солов'їну.

Бабуся: я бачу, що ви всі дуже любите країну в якій проживаєте, але чи все ви знаєте про неї. Зараз перевіримо.

Бабуся У мене є дивовижна скарбниця — моя старенька скриня-чарівниця.

Я у свою скриню цікавинки різні складаю. Ось погляньте — це український козацький одяг. Він нам про славне козацьке життя розповідає. Кожна річ своє призначення має. *(Виймає зі скрині по одній речі).* Ось червоний пояс-кушак— ним підперезувався справжній... *(Діти: — Козак!)* А ось шаровари просторні — їх одягали козаки... *(-Моторні!)* А ось шапка он яка — справжня шапка... *(- Козака!)*

Ведуча:

А у нас хлоп'ята —
Справжні козачата,
Гарно вміють танцювати
У руках шаблі тримати.

« Танок з шаблями»

Ведуча:

Бабусю, а що в тебе ще є у скрині?

Бабуся:

Є у мене книжечка, у якій зібрано багато чого цікавого, а саме прислів'я та приказки. Ось послухайте одне з них: *“Добре слово Краще за пряник медовий”.*

Народ наш такі прислів'я склав, і в них він усю мудрість свою зібрав.

“Народ скаже, як зав’яже” — це ще одне народне прислів’я. а чи знаєте ви українські народні прислів’я та приказки?

Ведуча: Зараз перевіримо. Я буду зачитувати початок прислів’їв, або приказок, а наші батьки продовжувати.

Або пан,..... або пропав.

Баба з воза -.....кобилі легше

Боятися вовка -в ліс не ходити.

Гуртом і батькадобре бити.

З ким поведешся,..... того й наберешся.

Любиш кататись,люби й санчата возить.

Назвався грибом -лізь у кіш.

На злодієві..... шапка горить.

На чужий коровай..... рота не роззявляй.

Поспішиш -.....людей насмішиш.

Робота не вовк,..... в ліс не втече.

Скільки вовка не годуй,а він все в ліс дивиться.

Слово - не горобець,..... як вилетить, то вже його не спіймати.

Чує дзвін,..... та не знає, звідки він.

Ведуча: Бабусю, а , можев тебе ще щось є в скрині?

Бабуся: Давайте побачимо.

(дістає калину)

Ведуча: Діти, у кожної нації, у кожного народу є свої символи

–дерева. Символом нашого народу являється верба та калина. кажуть : « Без верби і калини- нема України», а що ви знаєте про калину?

Дівчата:

Червоні кетяги калини

Горять вогнями усіма.

Без калини нема України,

Без народу України нема.

Ведуча : дівчатка , а давайте потанцюємо

Пісня « Ой є в лісі Калина»

Бабуся : молодці, дівчатка.

Що ж відкриваємо ще раз скриню

(дістає смочок)

Бабуся : цікаво, а що ж ця річ поробляє у моїй скрині?

Ведуча: я , здається здогадалася про що ми ще маємо сьогодні поговорити.

Ведуча: а знаєте, як цю річ можна назвати українською? Смочок, дурник, пипка, ці слова вживали ще наші прабабусі. Бачите, яка багатогранна наша українська мова.

Рідна мова! Любов до рідної мови починається ще з колиски, з

маминої пісні.Хіба ще хтось уміє промовляти такі слова як наші українські мами? Народні колискові пісні зачаровують усіх, хто їх чує, надзвичайною ніжністю і простотою.

А заспівати свою колискову хоче нам мама Регіни.

Колискова у виконанні мами

Бабуся: дякую, вам за гарну колискову.

Ведуча: Наші діти знають і шанують свою рідну мову, послухайте у їх виконанні пісню.

Пісня: « Мова єдина»

Бабуся : слухала вас , тай захотілося й собі поспівати.

Ведуча: я знаю що ми зробимо . давайте пригадаємо з вами народні пісні, які починаються на «Ой»

Бабуся: а я побачу , чи зможуть мене батьки переспівати....

Гра з батьками: «Хто найбільше знає пісень на «Ой»»

Бабуся: які молодці! Як багато знаєте пісень.

Ведуча: Бабусю, чи є ще щось у вашій скрині?

Бабуся: давайте заглянемо *(дістають чобітки)*

Ведуча: нічого не розумію, для чого тут чобітки?

Бабуся: Колись, у давнину, збиралися хлопці і дівчата гуртом на вечорниці, вони співали , танцювали, жартували в ігри грали.

Ведуча: А ми з дітками теж знаємо цікаву гру « Шевчик», про шевчика, який майстрував чобітки. Давайте пограємо.

гра «Шевчик»

Бабуся: Наші батьки бачу теж засиділися, а давайте і ми потанцюємо.

Танець «Опаньки»

Бабуся: *(підходить до скрині і зачинає її)* більше у моїй скрині нічого немає. Дякую усім, за те ,що шануєте нашу країну, пам'ятаєте наше коріння.

Ведуча:

Ось і підходить до кінця наше свято.

Ми – українці - велика родина

Мова і пісня у нас солов'їна

Квітне в садочках червона калина

Рідна земля для нас всіх Україна!

Бажаю нам усім мирного неба!

А закінчити наше свято хотілося б піснею

Пісня : «Ой у лузі»